

– kroppen som opplevd fra vårt subjektive, erfaringsbaserte perspektiv.

Vi må følgelig forestille oss det klassiske kropp/sinn-problemet som et såkalt kropp/kropp-problem. Spørsmålet dreier seg ikke lenger om forholdet mellom det mentale og det fysiske (slik som for substansdualismen, fysikalismen og funksjonalismen), men heller om forholdet mellom to komplementære sider av den samme tingen, kroppen som organisme og kroppen som opplevd i erfaringen (Hanna & Thompson, 2005).

Merleau-Ponty antyder at vi overordnet erfarer kroppen på to måter: På den ene siden har vi nå-kroppen eller den aktuelle kroppen, som vi erfarer i direkte, subjektive sansninger på et bestemt tidspunkt, som for eksempel smaken av te når jeg drikker den akkurat nå eller de visuelle og følelsesmessige opplevelsene jeg hadde sist mandag da jeg så soloppgangen. På den andre siden er det den såkalte «vanekroppen». Dette er kroppen som organisme, dvs. som en struktur som varer over tid og eksisterer uavhengig av enhver konkret opplevelse. Enten jeg er i godt humør eller dårlig humør, eksisterer kroppen min, som en organisme, kontinuerlig både før og etter en viss opplevelse. Den er grunnlaget for min bevissthet og er knyttet til verden. Som organisme skaper kroppen vår en mer generell bakgrunnsfølelse, som Merleau-Ponty kaller «jeg kan» (Merleau-Ponty, 1945/2002, s. 122). Dette «jeg kan» er den grunnleggende kroppslige følelsen av at vi er i stand til å gjøre ting i verden, av å ha et visst potensial til å handle og til å ha erfaringer.

Feministiske tilnærminger: subjektive erfaringer varierer

En grunn til at fenomenologien og begrepene om subjektivitet og kroppsliggjøring representerer et viktig alternativ til fysikalismen, er at vi nå er i stand til å beskrive ulike typer subjektiv opplevelse og sinnsformer. Faktisk er folks opplevelser subjektive i egentlig forstand og kan variere mye fra person til person.

Den feministiske sinnsfilosofen Jennifer McWeeny hevder at den fysikalistiske tilnærmingen innebærer en type universalisme når det gjelder våre mentale tilstander og bevissthetsstrukturer. Det vil si, den tvilsomme antakelse at sinn ganske enkelt er lik hos alle mennesker. McWeeny stiller spørsmål om hvor mye i sinnets natur eller struktur som avhenger av en spesifikk kroppsliggjøring, og som er i stand til å reagere på forskjeller mellom ulike typer erfaringer (McWeeny, 2021). Mens fenomenologien opprinnelig anses å være et forsøk på å forankre (natur)vitenskapene i en filosofisk metode, redegjør den feministiske tilnærmingen også for det eksisterende mangfoldet i den menneskelige virkeligheten. Det handler ikke så mye om forskjellige preferanser, for eksempel om du liker hiphop eller om du liker sjokolade- fremfor vaniljeis, men om grunnleggende forskjeller i hvordan opplevelser er og kan fås.